

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ) ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ดูแลผู้สูงอายุในแขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 210 คน ตั้งแต่วันที่ 5-31 มีนาคม 2540 ผลการศึกษาได้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ตอนที่ 2 ข้อมูลการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ และแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (ทัศนคติ) ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคมและการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ตอนที่ 4 การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ และสมการพยากรณ์

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวน
%	หมายถึง	ร้อยละ (ความถี่)
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ATTOTAL	หมายถึง	ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ
AXTOTAL	หมายถึง	ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ
SUTOTAL	หมายถึง	แรงสนับสนุนทางสังคม
ATOTAL	หมายถึง	การปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ
F	หมายถึง	ค่าสถิติรวม F (overall F - test)

r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอย (การพยากรณ์)
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
8E.B	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ B
P	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ
Y	หมายถึง	การปรับตัวของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y_1	หมายถึง	การปรับตัวด้านร่างกายของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y_2	หมายถึง	การปรับตัวด้านอัตรานอนหลับของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y_3	หมายถึง	การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y_4	หมายถึง	การปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Z	หมายถึง	การปรับตัวของผู้และผู้สูงอายุ ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_1	หมายถึง	การปรับตัวด้านร่างกายของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_2	หมายถึง	การปรับตัวด้านอัตรานอนหลับของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_3	หมายถึง	การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_4	หมายถึง	การปรับตัวด้านพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของผู้และผู้สูงอายุที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ผู้ดูแลผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 210 คน อายุเฉลี่ย 43.31 ปี ส่วนสถานภาพส่วนบุคคลอื่น ๆ เสนอรายละเอียดด้วยการแจกแจงความถี่และร้อยละไว้ในตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	135	64.3
ชาย	75	35.7
อายุ		
15-30 ปี	49	23.3
31-45 ปี	77	36.7
46-60 ปี	47	22.4
61 ปีขึ้นไป	37	17.6
สถานภาพสมรส		
คู่	126	60.0
โสด	76	36.2
หม้าย หย่า แยก	8	3.8
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	18	8.6
ประถมศึกษา	86	41.0
มัธยมศึกษาขึ้นไป	106	50.5

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ดูแลผู้สูงอายุ 210 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.3 อายุอยู่ในช่วง 31-45 ปี มากที่สุด และพบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 60.0 มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 50.5 และรองลงมาอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพรายได้ ความเกี่ยวข้องกับ
ผู้สูงอายุ ระยะเวลาในการดูแล และผู้ช่วยเหลือดูแล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
มีอาชีพ (ค้าขาย รับจ้าง รับราชการ)	120	57.2
ไม่มีอาชีพ (งานบ้าน, ไม่ได้ทำงาน)	71	33.8
กำลังศึกษา	19	9.0
รายได้/เดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	96	45.7
5,000-10,000 บาท	59	28.1
10,001 บาทขึ้นไป	36	26.2
ความเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ		
บุตร	130	61.9
คู่สมรส	44	21.0
อื่น ๆ (เขย/สะใภ้, หลาน, พี่น้อง, เพื่อน)	36	17.1
ระยะเวลาในการดูแล		
< 1 ปี	8	3.8
1-10 ปี	131	62.4
> 10 ปี	71	33.8
ผู้ช่วยเหลือในการดูแลผู้สูงอายุ		
มี	159	75.7
ไม่มี	51	24.3

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีงานประจำทำ (ร้อยละ 57.2) ร้อยละ 33.8 ทำงานบ้านหรือไม่ได้ทำงาน ส่วนที่เหลือนักศึกษายังอยู่ (ร้อยละ 9.0) และพบว่าผู้ดูแลส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 0-5,000 บาท (ร้อยละ 45.7) ความเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุที่พบบ่อยที่สุดคือ เป็นบุตรร้อยละ 61.9 รองลงมาเป็นคู่สมรส ร้อยละ 21.0 ส่วนมากดูแลผู้สูงอายุมาแล้ว 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.4 และผู้ดูแลผู้สูงอายุส่วนมากมีผู้ช่วยเหลือในการดูแล คิดเป็นร้อยละ 75.7

ตอนที่ 2 ข้อมูลการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ทักษะต่อการดูแลผู้สูงอายุ ความสามารถในการ
ดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ และแรงสนับสนุนทางสังคม

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุใน 4
ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและ
กัน ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คะแนนเต็มเท่ากับ 4.00 ซึ่งคะแนนเฉลี่ย
ตั้งแต่ 3.00-4.00 ถือว่าการปรับตัวอยู่ในระดับดี ได้เสนอผลการวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปรับตัวด้านร่างกายเป็นรายข้อ

อันดับ	การปรับตัว	X (คะแนนเต็ม 4.00)	S.D.	อาการหรือพฤติกรรม							
				เป็นประจำ		บ่อยครั้ง		นาน ๆ ครั้ง		ไม่เคยเลย	
				N	%	N	%	N	%	N	%
1	รับประทานครบทุกมื้อ	3.75	.61	173	82.4	24	11.4	10	4.8	3	1.4
2	การขับถ่ายปัสสาวะปกติ	3.74	.63	172	81.9	25	11.9	9	4.3	4	1.9
3	การพักผ่อนเพียงพอ	3.51	.78	141	67.1	38	18.1	28	13.3	3	1.4
4	หายใจปกติ	3.43	.76	120	57.1	66	31.4	19	9.0	5	2.4
5	ไม่มีอาการท้องอืด	3.32	.76	101	48.1	81	38.6	23	11.0	5	2.4
6	ไม่มีอาการอ่อนเพลีย	3.30	.79	100	47.6	77	36.7	28	13.3	5	2.4
7	การขับถ่ายอุจจาระปกติ	3.29	.85	105	50.0	70	33.3	26	12.4	9	4.3
8	ไม่มีอาการเมื่อยล้า	3.21	.92	99	47.1	72	34.3	23	11.0	16	7.6
9	ไม่เป็นหวัด เป็นไข้ ไอ เจ็บคอ บ่อย ๆ	3.08	.68	52	24.8	128	61.0	25	11.9	5	2.4
10	ไม่มีอาการปวดศีรษะ	3.03	.77	59	28.1	106	50.5	38	18.1	7	3.3
รวม		3.37	.44								

จากตารางที่ 4 พบว่า การปรับตัวด้านร่างกายของผู้ดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = .44) และพบว่า การรับประทานอาหารครบทุกมื้อ การจับถ่ายปัสสาวะปกติ การพักผ่อนเพียงพอ เป็นพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.4 81.9 และ 67.1 และที่พบบ่อยครั้งมีมากที่สุดในเรื่องไม่ป้อนข้าว ใช้น้ำ ไอเจ็บคอ บ่อย ๆ และไม่ปวดศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 61.0 และ 50.0 นอกนั้นเป็นอาการหรือการกระทำนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์เป็นรายชื่อ

อันดับ	การปรับตัว	X (คะแนนเต็ม 4.00)	S.D.	ระดับความรู้สึกของผู้ดูแล							
				มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยเลย	
				N	%	N	%	N	%	N	%
1	ไม่คิดว่าเป็นเคราะห์กรรม	3.77	.68	185	88.1	9	4.3	9	4.3	7	3.3
2	ภาคภูมิใจที่มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น	3.75	.56	169	80.5	32	15.2	7	3.3	2	1.0
3	เป็นการแสดงความดี มีคุณธรรม ความกตัญญู	3.71	.69	172	81.9	23	11.0	8	3.8	7	3.3
4	รู้สึกมีคุณค่าต่อครอบครัว	3.62	.63	145	69.0	54	25.7	8	3.8	3	1.4
5	สุขภาพแข็งแรงพอที่จะดูแลผู้สูงอายุได้	3.58	.73	147	70.0	43	20.5	15	7.1	5	2.4
6	พร้อมที่จะเป็นผู้ดูแล	3.49	.78	136	64.8	46	21.9	23	11.0	5	2.4
7	รูปร่าง หน้าตา ไม่ทรุดโทรม	3.34	.90	123	58.6	44	21.0	34	16.2	9	4.3
8	สามารถดูแลผู้สูงอายุได้ดี	3.24	.73	85	40.5	93	44.3	30	14.3	2	1.0
9	พึงพอใจกับสุขภาพของตนเอง	3.20	.95	101	48.1	67	31.9	24	11.4	18	8.6
10	ไม่กลัวว่าสุขภาพจะอ่อนแอลงกว่าเดิม	2.65	1.19	77	36.7	30	14.3	55	26.2	48	22.9
รวม		3.44	.40								

จากตารางที่ 5 พบว่า การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.44$) และพบว่า การปรับตัวในเรื่องไม่คิดว่าเป็นเคราะห์กรรมที่ต้องมาดูแลผู้สูงอายุมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ภาคนุมิใจที่มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่นและเป็นการแสดงความดี มีคุณธรรม ความกตัญญู ตามลำดับ ($\bar{x} = 3.77, 3.75,$ และ 3.71) และคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในเรื่องไม่กลัวสุขภาพจะอ่อนแอลงกว่าเดิม ($\bar{x} = 2.65$)

จากการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ทั้งหมด ความรู้สึกว่าการดูแลผู้สูงอายุเป็นการแสดงความดี มีคุณธรรม ความกตัญญูเป็นความรู้สึกที่อยู่ในระดับมากมีระดับสูงสุดคือมีถึงร้อยละ 81.9 ส่วนการปรับตัวที่มีระดับมากร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ ไม่คิดว่าเป็นเคราะห์กรรม ภาคนุมิใจที่มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น ความรู้สึกมีคุณค่าต่อครอบครัว สุขภาพแข็งแรงพอที่จะดูแลผู้สูงอายุได้พร้อมที่จะเป็นผู้ดูแล และรูปร่างหน้าตาไม่ทรุดโทรม ส่วนการปรับตัวที่อยู่ในระดับมากต่ำกว่าร้อยละ 50 คือ สามารถดูแลผู้สูงอายุได้ดี ฟังพอใจกับสุขภาพของตนเอง และไม่กลัวว่าสุขภาพจะอ่อนแอลงกว่าเดิม

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่เป็นรายข้อ

อันดับ	การปรับตัว	X (คะแนนเต็ม 4.00)	S.D.	ระดับความรู้สึกของผู้ดูแล							
				มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยเลย	
				N	%	N	%	N	%	N	%
1	ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกในครอบครัวได้เหมือนเดิม	3.70	.54	155	73.8	50	23.8	3	1.4	2	1.0
2	ยังคงมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในครอบครัว	3.60	.70	146	69.5	48	22.9	11	5.2	5	2.4
3	มีเวลาเอาใจใส่ตัวเอง	3.53	.66	130	61.9	61	29.0	19	9.0	-	-
4	ไม่ทุกขใจที่เป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ	3.51	.83	146	69.5	34	16.2	22	10.5	8	3.8
5	ไม่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย	3.43	.94	142	67.6	30	14.3	24	11.4	14	6.7
6	ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	3.25	.98	118	56.2	42	20.0	35	16.7	15	7.1
7	ทราบถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติ	3.22	.89	98	46.7	73	34.8	26	12.4	13	6.2
8	ไม่ขัดแย้งกับผู้สูงอายุ	3.08	.86	78	37.1	78	37.1	46	21.9	8	3.8
9	การดูแลผู้สูงอายุไม่ใช่เรื่องยากที่จะเรียนรู้	2.97	1.07	92	43.8	45	21.4	48	22.9	25	11.9
10	มีความมั่นใจในการดูแลผู้สูงอายุ	2.72	.97	56	26.7	60	28.6	73	34.8	21	10.0
11	ปฏิบัติต่อผู้สูงอายุสอดคล้องกับสังคม	2.68	1.05	51	24.3	81	38.0	37	17.6	41	19.5
12	มีแม่แบบในการดูแล	2.24	1.25	48	22.9	50	23.8	17	8.1	95	45.2
รวม		3.16	.43								

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุมีการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ได้มากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไปในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกในครอบครัวได้เหมือนเดิม ยังคงมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในครอบครัว มีเวลาเอาใจใส่ตัวเอง ไม่ทุกข์ใจที่เป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ ไม่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต นอกนั้นเป็นการปรับตัวได้มาก ต่ำกว่าร้อยละ 50 และข้อที่น่าสังเกตคือ ผู้ดูแลผู้สูงอายุเกือบครึ่งหนึ่งรายงานว่าไม่มีแม่แบบในการดูแลผู้สูงอายุถึงร้อยละ 45.2 ถ้าพิจารณาการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่โดยรวม จัดว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.16$) โดยคะแนนเฉลี่ยเรื่องการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกในครอบครัวได้เหมือนเดิมมีคะแนนสูงสุด คือ 3.70 และคะแนนต่ำสุดในเรื่องการมีแม่แบบในการดูแล ($\bar{x} = 2.24$)

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปรับตัวด้านพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันเป็นรายข้อ

อันดับ	การปรับตัว	X (คะแนนเต็ม 4.00)	S.D.	ระดับความรู้สึกของผู้ดูแล							
				มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เคยเลย	
				N	%	N	%	N	%	N	%
1	ชอบทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.54	.70	133	63.3	64	30.5	7	3.3	6	2.9
2	ไม่รู้สึกเหงาหรือว่าเหว่	3.49	.84	143	68.1	34	16.2	26	12.4	7	3.3
3	พูดคุยกับผู้อื่นตามปกติ	3.48	.83	138	65.7	42	20.0	22	10.5	8	3.8
4	ไม่ทะเลาะกับสมาชิกในครอบครัว	3.40	.67	105	50.0	87	41.4	16	7.6	2	1.0
5	สมาชิกในครอบครัวคอยให้ความช่วยเหลือ	3.40	.74	114	54.3	68	32.4	26	12.4	2	1.0
6	กล้าขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น	3.10	1.05	98	46.7	64	30.5	19	9.0	29	13.8
7	รู้สึกเฉย ๆ ไม่หงุดหงิด เมื่อไม่มีคนช่วยเหลือ	3.08	.97	92	43.8	58	27.6	45	21.4	15	7.1
8	ไม่เป็นคนเก็บความรู้สึก	2.71	1.14	72	34.3	49	23.3	46	21.9	43	20.5
รวม		3.28	.48								
รวมทุกด้าน		3.30	.34								

จากตารางที่ 7 คะแนนการปรับตัวด้านพึงพาสัยซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.28$) โดยคะแนนสูงสุดได้แก่ การที่ผู้ดูแลผู้สูงอายุชอบทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.54$) ซึ่งตรงกับความรู้สึกมาก มีระดับสูงสุด คือ ร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ ผู้ดูแลไม่รู้สึกเหงาหรือว่าเหว่ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ตรงกับความรู้สึกของผู้ดูแลมาก ร้อยละ 68.1 และความรู้สึกได้พูดคุยกับผู้อื่นตามปกติคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ซึ่งนับเป็นคะแนนสูงสุดอันดับที่ 3 ซึ่งความรู้สึกนี้ตรงกับผู้ดูแลมาก ร้อยละ 65.7 ส่วนความรู้สึกของผู้ดูแลที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ไม่เป็นคนเก็บความรู้สึก ซึ่งตรงกับความรู้สึกในระดับมากเพียงร้อยละ 34.3 แต่ก็ยังจัดว่ามีการปรับตัวในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาการปรับตัวโดยรวมทุกด้าน พบว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุมีการปรับตัวในระดับดี ($\bar{x} = 3.30$)

การวัดทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุวัดได้จากองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (ความรู้ ความเข้าใจ) ด้านความรู้สึก และด้านความพร้อมที่จะปฏิบัติ ซึ่งครอบคลุมการดูแลผู้สูงอายุใน 4 มิติ คือ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การดูแลรักษา และการฟื้นฟูสภาพ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างประชากร 210 คน เสนอผลการวิเคราะห์ได้ด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ จำแนกตามรายข้อ (n = 210) คะแนนเต็มเท่ากับ 5.00

อันดับ	ทัศนคติ	X	S.D.	ระดับ
1	การป้องกันอุบัติเหตุในวัยสูงอายุเป็นเรื่องสำคัญ	4.79	.67	บวก
2	การช่วยเหลือดูแลให้ผู้สูงอายุไปตรวจสุขภาพประจำปีเป็นเรื่องสำคัญ	4.61	.90	บวก
3	การช่วยฟื้นฟูสภาพผู้สูงอายุไม่เป็นการสิ้นเปลืองและเสียเวลาเปล่า	4.52	.93	บวก
4	การดูแลผู้สูงอายุทำให้เข้าใจผู้สูงอายุมากขึ้น	4.38	.89	บวก
5	ยินดีให้เวลาดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุ	4.26	.87	บวก
6	อาหารเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สูงอายุ	4.26	1.16	บวก
7	เมื่อมีโอกาสจะส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ	4.16	.99	บวก
8	การออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สูงอายุ	4.12	1.27	บวก
9	การดูแลผู้สูงอายุทำให้สุขุม ใจเย็นมากขึ้น	3.98	.99	บวก
10	สภาพของผู้สูงอายุไม่มารังเกียจ	3.88	1.21	บวก
11	ควรกระตุ้นให้ผู้สูงอายุมีกิจกรรมที่เหมาะสม	3.85	1.21	บวก
12	การดูแลผู้สูงอายุไม่ทำให้เกิดความเครียดมากกว่าคนวัยอื่น ๆ	3.37	1.36	ไม่แน่ใจ
13	การดูแลผู้สูงอายุเหมือนกับการดูแลเด็กเล็ก ๆ นั่นเอง	3.25	1.56	ไม่แน่ใจ
14	ชอบดูแลผู้สูงอายุ	2.91	1.41	ไม่แน่ใจ
15	การดูแลผู้สูงอายุเป็นงานที่ทำหยาบและน่าสนใจ	2.90	1.20	ไม่แน่ใจ
	รวม	3.95	.50	บวก

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติในเรื่อง การป้องกันอุบัติเหตุในวัยสูงอายุ สูงที่สุด คือ 4.79 ถือเป็นทัศนคติในทางบวก รองลงมาคือ เรื่องการช่วยเหลือดูแลให้ผู้สูงอายุไปตรวจสุขภาพประจำปี การช่วยฟื้นฟูสภาพและความเข้าใจผู้สูงอายุมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งจัดเป็นทัศนคติทางบวกเช่นกัน ส่วนในเรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การดูแลผู้สูงอายุเป็นงานที่ท้าทายและน่าสนใจ ($\bar{x} = 2.90$) และไม่สามารถบอกทิศทางของทัศนคติได้ และทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งจัดเป็นทัศนคติในทางบวก

การประเมินความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ เป็นการประเมินถึงความสามารถของผู้สูงอายุในการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของตนเอง กิจกรรมที่ถูกเลือกใช้จึงเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวัน (ADL) 8 กิจกรรม ได้แก่ การรับประทานอาหาร การแต่งตัว การดูแลร่างกาย การเดิน การลุกและนอนบนที่นอน การอาบน้ำ การใช้ห้องสุขา การขึ้นลงบันได 1 ชั้น เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเก็บรวบรวมจากตัวอย่างประชากร 210 คน โดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ จำแนกตามรายชื่อ (n = 210) คะแนนเต็มเท่ากับ 3.00

อันดับ	ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน	X	S.D.	ระดับ
1	การลุกจากที่นอนและนอนบนที่นอน	2.83	.49	สูง
2	การดูแลร่างกาย (เช่น ล้างหน้า หวีผม โกนหนวด)	2.79	.65	สูง
3	การจัดการเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร	2.73	.53	สูง
4	การใช้ห้องสุขา	2.72	.61	สูง
5	การอาบน้ำ	2.70	.67	สูง
6	การแต่งตัวและเปลี่ยนเสื้อผ้า	2.69	.53	สูง
7	การเดิน	2.66	.63	สูง
8	การขึ้นลงบันได 1 ชั้น	2.59	.74	สูง
	รวม	2.71	.54	สูง

จากตารางที่ 9 พบว่า ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุอยู่ในระดับสูง คือ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ซึ่งพบว่า การลุกจากที่นอนและนอนบนที่นอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 2.83$) และการขึ้นลงบันได 1 ชั้น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 2.59

การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลผู้สูงอายุใช้แนวคิดเรื่องแรงสนับสนุนทางสังคมของไวสส์ (Weiss, 1974) วัดการรับรู้ถึงแรงสนับสนุนทางสังคมที่ผู้ดูแลผู้สูงอายุได้รับใน 5 ด้าน คือ ด้านความรักใคร่ ผูกพัน ด้านการรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ด้านการมีโอกาสเอื้อประโยชน์ต่อผู้อื่น ด้านความมีคุณค่าในตนเอง และด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แล้วได้วิเคราะห์ผลโดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงสนับสนุนทางสังคม ซึ่งแบ่งการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมเป็น 3 ระดับตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์แสดงรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้สูงอายุ จำแนกตามรายข้อ (n = 210) คะแนนเต็มเท่ากับ 5.00

อันดับ	แรงสนับสนุนทางสังคม	X	S.D.	ระดับ
1	บุคคลใกล้ชิดรักและห่วงใย	4.35	.79	มาก
2	มีบุคคลที่ทำให้อบอุ่น ปลอดภัย	4.21	.77	มาก
3	คนในครอบครัวเห็นว่าท่านมีความสำคัญต่อครอบครัว	4.10	.80	มาก
4	รู้สึกว่ามีคุณค่ากับคนรอบข้าง	4.03	.79	มาก
5	บุคคลใกล้ชิดมาขอคำปรึกษาและความช่วยเหลือ	3.92	.83	มาก
6	ชอบทำสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้อื่นมีชีวิตชีวา	3.86	.62	มาก
7	บุคคลใกล้ชิดยินดีช่วยเหลือแม้จะไม่ได้ผลตอบแทน	3.84	.62	มาก
8	มีคนที่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ	3.78	1.00	มาก
9	สามารถขอความช่วยเหลือได้ตลอดเวลา	3.77	.90	มาก
10	เป็นหน้าที่ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือเมื่อมีคนต้องการความช่วยเหลือ	3.73	.84	มาก
11	มีคนที่สามารถระบายความรู้สึกเมื่ออารมณ์เสีย	3.71	.94	มาก
12	เมื่อไม่สบายมีบุคคลให้คำแนะนำในการดูแลตนเอง	3.70	1.03	มาก
13	รู้สึกว่าเป็นคนมีประโยชน์และเป็นที่ต้องการของผู้อื่น	3.62	.85	มาก
14	มีบุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการดูแลผู้สูงอายุ	3.62	1.07	มาก
15	รู้สึกว่าทุกคนก็มีปัญหาเหมือน ๆ กัน	3.61	1.08	มาก
16	คนส่วนมากบอกว่าท่านทำงานดี	3.60	.80	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

อันดับ	แรงสนับสนุนทางสังคม	X	S.D.	ระดับ
17	ท่านและเพื่อนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเสมอ	3.59	.90	มาก
18	สามารถพึ่งพาญาติหรือเพื่อนฝูงได้เวลามีปัญหา	3.55	1.09	มาก
19	รู้สึกว่าผู้อื่นนิยมชมชอบ	3.52	.72	มาก
20	คนรอบตัวชอบทำงานร่วมกับท่าน	3.52	.78	มาก
21	มีบุคคลที่สามารถบอกความรู้สึกได้	3.45	1.10	ปานกลาง
22	มีเพื่อนฝูงหรือบุคคลใกล้ชิดที่ทำให้รู้สึกว่าท่านเป็นคนพิเศษ	3.42	.94	ปานกลาง
23	ท่านมีมิตรแท้	3.32	1.17	ปานกลาง
24	ได้พบปะกับเพื่อนฝูงอย่างเพียงพอ	3.23	1.12	ปานกลาง
25	มีโอกาสช่วยเหลือและดูแลผู้อื่นมาก	3.18	1.08	ปานกลาง
	รวม	3.69	.44	มาก

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาแรงสนับสนุนทางสังคมโดยรวม พบว่า ผู้ดูแลผู้สูงอายุมีแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับการมีบุคคลใกล้ชิดรักและห่วงใยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.35$) รองลงมา คือ มีบุคคลที่ทำให้อบอุ่น ปลอดภัย คนในครอบครัวเห็นว่าผู้ดูแลมีความสำคัญต่อครอบครัว รู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญกับคนรอบข้าง และบุคคลใกล้ชิดมาขอคำปรึกษาและความช่วยเหลือ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 4.21 4.10 4.03 และ 3.92 ตามลำดับ และที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การมีโอกาสช่วยเหลือและดูแลผู้อื่น ($\bar{x} = 3.18$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (ทัศนคติ) ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคมและการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (ATTOTAL) ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ (AXTOTAL) แรงสนับสนุนทางสังคม (SUTOTAL) และการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ (ATOTAL) โดยวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัว (n = 210)

ตัวแปร	ATOTAL	AXTOTAL	SUTOTAL	ATTOTAL
ATOTAL	1.00			
AXTOTAL	.17*	1.00		
SUTOTAL	.33*	.03	1.00	
ATTOTAL	.34*	.11	.31*	1.00

* P < .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ คือ ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคม และทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ โดยทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ($r = .34$ และ $.33$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 และ ข้อ 3 และความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ($r = .17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ พบว่า แรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ ($r = .31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์และสมการพยากรณ์

เมื่อนำทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคมและความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ที่กลุ่ม ได้แสดงในตารางที่ 12 และตารางที่ 13

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการพยากรณ์การปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 chang	F
ATTOTAL	.3425	.1173	.1130	27.6362*
ATTOTAL SUTOTAL	.4136	.1711	.1631	21.3622*
ATTOTAL SUTOTAL AXTOTAL	.4359	.1900	.1782	16.1085*

* $P < 0.5$

จากตารางที่ 12 พบว่า ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (ATTOTAL) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .1173 แสดงว่า ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุสามารถพยากรณ์การปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้ ร้อยละ 11.30 (R^2 change = .1130)

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ แรงสนับสนุนทางสังคม (SUTOTAL) เข้าไปสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .1711 ($R^2 = .1711$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุและแรงสนับสนุนทางสังคมสามารถรวมอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้ร้อยละ 17.11

($R^2 = 1.1711$) โดยแรงสนับสนุนทางสังคมสามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.31 (R^2 change = .1631) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ (AXTOTAL) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .1900 ($R^2 = .1900$) นั่นคือ ทัศนคติ แรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแล และความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวของผู้ดูแลได้ร้อยละ 19 ($R^2 = .1900$) โดยที่ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ สามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 17.82 ($R^2 \text{ change} = .1782$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบนัยสำคัญของ B และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์การปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ตัวพยากรณ์	B	SE.B	Beta	t
ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (ATTOTAL)	.1739	.0457	.2521	3.809*
แรงสนับสนุนทางสังคม (SUTOTAL)	.1932	.0521	.2443	3.708*
ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ (AXTOTAL)	.0879	.0401	.1384	2.194*
R = .4359 a = 1.6656				
$R^2 = .1900$ F = overall = 16.1085*				

* P < .05

จากตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .4359 ซึ่งมีค่าสูงกว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ตัวเดียวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้ดีกว่าตัวพยากรณ์ตัวเดียว โดยทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคมและความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ สามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่าสูงสุด คือ ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (Beta = .2524) รองลงไป คือ แรงสนับสนุนทางสังคม (beta = .2443) และความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ (Beta = .1384) โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y = 1.6656 + .1739 \text{ ATTOTAL} + .1932 \text{ SUTOTAL} + .0879 \text{ AXTOTAL}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$z = .2524 \text{ ATTOTAL} + .2443 \text{ SUTOTAL} + .1384 \text{ AXTOTAL}$$

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ แรงสนับสนุนทางสังคม และความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวพยากรณ์การปรับตัวในแต่ละด้าน ได้แก่ การปรับตัวด้านร่างกาย ด้านอ้อมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 14 ถึง ตาราง 17

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อให้คะแนนการปรับตัวด้านร่างกายเป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² chang	B	beta	t
ความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ (AXTOTAL)	.1523	.0232	.0185	.1239	.1523	2.223*
Overall F = 4.9400 * a = 3.0301						

* P < .05

จากตารางที่ 14 พบว่าความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุเป็นตัวแปรเดียวที่สามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวด้านร่างกายของผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .1523 และสามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านร่างกายได้ร้อยละ 2.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ $y_1 = 3.0301 + .1239 \text{ AXTOTAL}$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน $z_1 = .1523 \text{ AXTOTAL}$

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อให้คะแนนการปรับตัว
ด้านอัตมโนทัศน์เป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² chang	B	beta	t
แรงสนับสนุนทางสังคม (SUTOTAL)	.3881	.1506	.1466	.2977	.3226	4.914*
ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (ATTOTAL)	.4380	.1918	.1840	.1715	.2133	3.248*
overall F = 24.5684* a = 1.6595						

* P < .05

จากตารางที่ 15 มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนการปรับตัวด้าน
อัตมโนทัศน์ของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสำคัญตามลำดับ
คือ แรงสนับสนุนทางสังคมและทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์ทาง
บวกกับการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ จึงกล่าวได้ว่าแรงสนับสนุนทางสังคม และทัศนคติต่อการ
ดูแลผู้สูงอายุยิ่งมาก การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ยิ่งดี และตัวแปรทั้งสอง ร่วมกันพยากรณ์การ
ปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ของผู้ดูแลได้ร้อยละ 19.18 จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถนำมา
สร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y_2 = 1.6595 + .2977 \text{ SUTOTAL} + .1715 \text{ ATTOTAL}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$z_2 = .3226 \text{ SUTOTAL} + .2133 \text{ ATTOTAL}$$

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อใส่คะแนนการปรับตัว
ด้านบทบาทหน้าที่เป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² chang	B	beta	t
ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (ATTOTAL)	.4374	.1913	.1875	.3368	.3894	6.013*
แรงสนับสนุนทางสังคม (SUTOTAL)	.4621	.2135	.2059	.1552	.1564	2.415*
overall F = 28.0998* a = 1.2578						

* P < .05

จากตารางที่ 16 พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวด้าน
บทบาทหน้าที่ของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตาม
ลำดับ คือ ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ และแรงสนับสนุนทางสังคม ซึ่งตัวแปรทั้งสองมีความ
สัมพันธ์กับการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ในทางบวก จึงกล่าวได้ว่า ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ
ทางบวก และมีแรงสนับสนุนทางสังคมสูง สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของ
ผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยจะมีคะแนนการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่สูงกว่าผู้ที่มีทัศนคติต่อการดูแล
ผู้สูงอายุทางลบ และแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทั้งสองร่วมกันพยากรณ์
ได้ร้อยละ 21.35 จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y_3 = 1.2578 + .3368 \text{ ATTOTAL} + .1552 \text{ SUTOTAL}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$z_3 = .3894 \text{ ATTOTAL} + .1564 \text{ SUTOTAL}$$

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและสหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อให้คะแนนการปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² chang	B	beta	t
แรงสนับสนุนทางสังคม (SUTOTAL)	.2651	.0703	.0658	.2286	.2079	3.044*
ทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ (ATTOTAL)	.3190	.1017	.0931	.1785	.1863	2.691*
overall F = 11.7222* a = 1.7274						

* P < .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของผู้ดูแลผู้สูงอายุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับ คือ แรงสนับสนุนทางสังคม และทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในทางบวก จึงกล่าวได้ว่า แรงสนับสนุนทางสังคมมาก และทัศนคติต่อการดูแลผู้สูงอายุทางบวก จะทำให้การปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของผู้ดูแลสูงกว่าผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวในทางตรงข้าม นอกจากนี้ ยังพบว่า ตัวแปรทั้งสอง รวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 10.17 ซึ่งนับว่าต่ำ จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปของคะแนนดิบ

$$y_4 = 1.7274 + .2286 \text{ SUTOTAL} + .1785 \text{ ATTOTAL}$$

สมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$z_4 = .2079 \text{ SUTOTAL} + .1863 \text{ ATTOTAL}$$